

- Stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji 2003/193/WE ⁽¹⁾ z dnia 5 czerwca 2002 r. w sprawie pomocy państwa w formie zwolnień podatkowych i pożytek na preferencyjnych warunkach przyznanych przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej z przewagą kapitału publicznego.
- Ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje on Republice Włoskiej odzyskanie przyznanej pomocy od beneficjentów.
- Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania odwoławczego, a także kosztami postępowania w pierwszej instancji w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 230 akapit czwarty WE — orzeczenie, że decyzja nie dotyczy ACEGAS-APS indywidualnie, w oparciu o błędne lub nieistotne elementy stanu faktycznego.

ACEGAS-APS wskazuje, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości legitymacja do wniesienia skargi na decyzje Komisji dotyczące systemów pomocy zależy od spełnienia dwóch wymogów: skarżąca musi być faktycznym beneficjentem pomocy udzielonej zgodnie z systemem będącym przedmiotem decyzji; decyzja musi zawierać nakaz odzyskania pomocy. ACEGAS-APS utrzymuje, że w niniejszym przypadku spełnione zostały obydwie wskazane przesłanki. W związku z tym Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd orzekając niedopuszczalność skargi, odwołując się do późniejszych okoliczności faktycznych, błędnych, nieistotnych i w odniesieniu do których Sąd nie jest właściwy.

Zarzut drugi: naruszenie art. 230 akapit czwarty WE — błędne uwzględnienie, w celu oceny, czy decyzja dotyczy skarżącej indywidualnie, elementów i okoliczności późniejszych w stosunku do dnia wydania decyzji.

ACEGAS-APS uważa, że przesłanki legitymacji procesowej czynnej powinny istnieć w chwili wydania zaskarżonej decyzji. Dlatego też Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd stwierdzając, że ACEGAS-APS nie miała indywidualnego interesu we wniesieniu skargi, opierając się przy tym na późniejszych okolicznościach faktycznych związanych z postępowaniem wszczętym przez właściwe organy włoskie w celu odzyskania udzielonej w sposób domniemany pomocy.

Zarzut trzeci: naruszenie prawa do obrony skarżącej — uchybienia proceduralne w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji naruszające interesy skarżącej — wypaczenie dowodów — niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie.

W toku postępowania w pierwszej instancji Sąd Pierwszej Instancji kierował pytania na piśmie odpowiednio do ACEGAS-APS i do Republiki Włoskiej, w których prosił o

podanie kwoty domniemanej pomocy otrzymanej przez skarżącą. Zadając te pytania Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo do obrony ACEGAS-APS. Ponadto Sąd pierwszej Instancji wypaczył treść odpowiedzi, które potwierdzały fakt, że skarżąca była „faktycznym beneficjentem” systemu zwolnień od podatku od osób prawnych, zaskarżonego przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 77, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-151/08 Guedes — Indústria e Comércio przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, wniesione w dniu 26 sierpnia 2009 r. przez Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA

(Sprawa C-342/09 P)

(2009/C 267/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (przedstawiciel: B. Braga da Cruz, advogado)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-151/08 (sprawy związane: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 stycznia 2008 r. wydana w sprawie R 986/2007-2; decyzja Wydziału Znaków Towarowych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 828634) zgodnie w szczególności z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego;
- odmowa dokonania rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 710 597 dla towarów z klas 29 i 31;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji wydanej przez Wydział Znaków Towarowych OHIM stwierdzono, że niektóre rozpatrywane towary są identyczne lub wykazują oczywiste podobieństwo, jednakże uznano, że sporne znaki towarowe są odrębne bez dokonania oceny renomy wcześniejszego znaku towarowego „GALLO”.

Druga Izba Odwoławcza podzieliła to stwierdzenie, wskazując, że chociaż renoma wcześniejszego znaku towarowego „GALLO” została należycie wykazana, rozpatrywane znaki towarowe są odrębne.

Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zgodził się ze stwierdzeniem Izby Odwoławczej w odniesieniu do okoliczności, że rozpatrywane znaki towarowe wykazują różnice w aspekcie wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym.

Wnoszący odwołanie nie zgadza się z tym stwierdzeniem, gdyż uważa, że znaki towarowe „GALLO” i „GALLECS” oznaczają towary, które są identyczne lub wykazują oczywiste podobieństwo, i są podobne.

W istocie w kilku orzeczeniach wydanych przez instancje wspólnotowe uznano, że znaki towarowe, które mają identyczne elementy początkowe, są łudząco podobne, i z tego względu nie mogą współistnieć na rynku.

Ponadto stwierdzono i uznano, że znak towarowy GALLO cieszy się renomą, co nadaje charakter wysoce odróżniający wcześniejszemu znakowi w Portugalii.

Z tego względu istnieje rzeczywista możliwość, że Consorci de l'Espai Rural de Gallecs czerpałaby nienależną korzyść z renomy wcześniejszego znaku towarowego „GALLO” wnoszącego odwołanie.

Wnoszący odwołanie podnosi zatem, że zaskarżony wyrok narusza przepisy art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) w dniu 26 sierpnia 2009 r. — Afton Chemical Limited przeciwko Secretary of State for Transport

(Sprawa C-343/09)

(2009/C 267/76)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Transport

Pytania prejudycjalne

W związku z postanowieniami dotyczącymi dodatków metalicznych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (dyrektywa 2009/30/WE) (1):

1. W odniesieniu do tej części art. 1 ust. 8, która dodaje nowy przepis art. 8a ust. 2 do dyrektywy 98/70/WE (2) ograniczający używanie trikarbonylku (metylocyklopentadienu) manganowego w paliwach do 6 mg Mn na litr od dnia 1 stycznia 2011 r. i do 2 mg od dnia 1 stycznia 2014 r., czy wprowadzenie takich limitów jest:

(1) niezgodne z prawem, gdyż opiera się na oczywistym błędzie w ocenie?

(2) niezgodne z prawem, gdyż narusza wymagania zasady ostrożności?

(3) niezgodne z prawem, gdyż nie odpowiada zasadzie proporcjonalności?

(4) niezgodne z prawem, gdyż jest sprzeczne z zasadą równego traktowania?

(5) niezgodne z prawem, gdyż jest sprzeczne z zasadą pewności prawa?

2. W odniesieniu do tej części art. 1 ust. 8, która dodaje nowe przepisy art. 8a ust. 4, 5, 6 do dyrektywy 98/70/WE wymagające oznakowania wszystkich paliw, które zawierają dodatki metaliczne, określeniem „zawiera dodatki metaliczne”, czy wprowadzenie takiego wymogu oznakowania jest:

(1) niezgodne z prawem, gdyż opiera się na oczywistym błędzie w ocenie?

(2) niezgodne z prawem, gdyż nie odpowiada zasadzie proporcjonalności?

(1) Dz.U. L 140, s. 88.

(2) Dyrektywa 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350, s. 58).